

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ	6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ	3 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА
ЈЕ У ЗДАЊУ
ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претилату ваља слаати унутрницом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.
Неплаћена писма не примају се.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

РЕДОВНИ САСТАНАК

одбора општине београдске држан 8 Марта 1888 г.

почет у 6 часова по подне.

(по стенографским белешкама)

(СВРШЕТАК)

Ст. Добривојевић. Што се тиче садање кираџије на томе плацу то не треба ни мало да вас буну, јер, по закону чим хоће сопственик да зида нову грађевину, одмах се закуп раскида и не вреди. (Одобравање).

Председник. Онда је свршена ова ствар. (Вичу: свршена). Ви дакле одобравате да се зида тврдим материјалом и да се направе 13 дућана? (Одобравамо). Дакле је ли свршена са свим ова ствар? (Јесте.)

Милутин Марковић. Само молим вас да се онет сврши на лево са тим закупцем, да не буде парнице, јер то је мала ствар —

Председник. Што се тиче човека који је предузео да изврши ову грађевину, мислим да неће бити никаквих незгода јер он има приличну сигурацију, пошто онај, који га подржава, а то је Стеван Ивковић, по својој прилици даваће му цигле и т.д.

Милутин Марковић. Не то, него ја сам мислио на закупца који је сада на плацу.

Председник. Свакојачко ја ћу гледати да учиним што се може. На послетку, ако му попустим тромесечну кираџију, пошто је он тамо подигао неку грађевиницу мислим да ће бити задовољан — (Чује се: врло добро) Дакле оглашујем да је ова ствар свршена.

Молим вас господо, сад имамо на дневном реду: избор бабица. Ви сте последњи пут казали да се све молбе које су дошле предаду комисији на оцену па да она у извештају каже коју мисли да треба изабрати. Комисија је свршила свој рад, и сад изволте чути њен извештај).

(Секретар чита извештај комисије)

Усвајатељи господо предлог комисије да се избере Милка Ђорђевић (Усваја се)

Онда смо и то свршили.

Молим вас господо, одбор је општински пре извесног времена изабрао тудоре за наше цркве. Међу онима, које је одбор изабрао има двојица, који не могу да се приме те дужности. То су: Владислав Илијћ и Манојло Зоограф. Зоограф није ни овде него је отишао у Туреку. О томе предмету ја сам добио један акт од г. протe. Ја мислим да прочитамо тај акт? (Да чујемо).

(Секретар чита акт протe београдског).

Дакле као што видите предлаже се на место ових за тудоре Ивана Павловића терзију и Ђорђа Анђелковићу, абаџију или место овога Петра Јовановића кафеџију — Ово нису главни тудори него помоћници, с тога мислим да можемо тражити ову кандидацију? (Чује се: можемо — Дакле усвајате ли прву двојицу: Ивана Павловића и Ђорђа Анђелковића (Усвајамо.)

Молим вас да дате неколико уверења, која се траже — (Издају се уверења.)

Напослетку господо да вам учиним једно саопштење о чему ћемо у другој седници имати да решавамо — Знате да је поведена реч о томе да се држави уступи извесно земљиште на врачару, а држава да уступи општини извесно своје имање које нам је за школу на дорћолу потребно — Ја сам са г. чланозима, који су за тај посао одређени изашао на врачар, и ево овде имате план, из кога можете видети шта држава тражи од нас. (Разгледају план.)

Молим господо, сад сте видели план, а знате да сте закључили пређе тако: да у виду трампе може комисија дати држави од општин. земље 50. мет. фронта и 50 мет. дубине, — то би значило 2500 кв. метара. Но тада ја сам молио одбор и он је одобрио да можемо и нешто више дати, а да се не морамо ограничити на 50 мет. — само да ову размену учинимо у интересу општине, пошто јој је потребно место са школу. Кад смо изашли напоље, видели смо да г. начелник, као заступник државе одређени од стране г. министра тражи од нас једну читаву парцелу да дамо. Комисија је нашла да она нема овлашћења да толико земљиште уступи и ако смо сви имали воље да изађемо радо на сурет државној власти у овом питању. С тога ћемо ту ствар изнети пред одбор (Чује се: сад је доцне.) Знам да не можемо сад о овоме решити, јер није ни стављена на дневни ред, али сам ја сада изнео као важну ствар само за то да знате о њој, како би могли у идућој седници решење довести. Истина г. начелник казао је да моја о томе да има решење данас али сутра — но ја мислим да одговорим да од оног парчета на које су баџици око, можемо дати највише 3—3500 кв. метра за 2200 кв. мет. цирка које би ми добили у замену.

Др. Марко Лeko. Ја држим да је комисија већ овлашћена да може дати више. О томе стоји пређашња одлука одборска.

Васа Дукић. Само ја као члан комисије не могу бити никако за то да се да толико земљиште на оном месту. То је најважнија тачка.

Председник. Дакле ова ће ствар бити изнета пред одбор и онда како одбор реши. (Чује се: Можда ће трипати и решење збора). — Сад о томе не можемо ништа решити, а кад буде то на дневном реду, изволите изнети све што мислите да ће бити потребно да се учити.

Завршен састанак у 8 час. по подне.

С А С Т А Н А К

одбора општине београдске држави 24 Марта 1888 г.

почет у 5½ час. по подне.

Присуствовали: Председник г. Ж. Карабиберовић, члан Суда Јанаћ М. Јанковић. Чланови одбора г. г. Мил. С. Мостић, Мих. Кр. Ђорђевић, Мил. Банковић, Коста Д. Главинић, Мил. Ж. Маринковић, Глиша Јосиповић, Светозар Каранешић, Јован Илиј, Никола П. Михајловић, Милорад Д. Јанковић, Димитрије М. Ђорђевић, М. Јосимовић, Захарија З. Поповић, Марко Велизарић, Др. М. Т. Леко, Раденко Драговић, Станко Петровић, Ђорђе С. Новаковић, Јаков Бајлони, Гргур Миленковић, Настас Крстић, Димитрије Т. Вељковић, Коста Петровић, Никола Р. Поповић, Танасије Ђ. Наумовић, С. Боторић, Никола Вулковић, Петар Д. Видаковић, Димитрије Наумовић, К. Црногорац, Д. Ђ. Миловановић, Самуил Пиаде, М. Стевановић и Тодор Ј. Мијаиловић.

Пре састанка одборници и заменици положише заклетву. После заклетве узе реч:

Председник. Молим вас, господо, састанак је отворен. Пре но што пређемо на дневни ред, ја сам тако слободан да вас, као председник престонице, поздравим у овоме вашем новом а пуном части положају, са жељом, да за време свога дејствовања будете сретни извести ове задатке општинске, којима грађанство одавна тежи и извршење којих вазда од представништва с правом и очекује. А ја ћу и по дужности бити вољан да вас вазда потпомажем својим силама.

Мика Кр. Ђорђевић. Држим, да после овог свечаног акта наша данашња седница треба да буде закључена; у будуће пак, да нас г. председниче увек известити на 3—4 дана раније, пре но што ће бити седница.

Председник. Ја сам благодаран господину, што оће, да нас разреши од посла. Али имамо две ствари, које су врло хитне и које се морају још вечерас решити.

Петар Видаковић. Ја сам у начелу противан овој праксици, да се у очи седнице позивају одборници и да им се тада казује дневни ред. Ја бих желео, да се на 2—3 дана пре седнице јави свима члановима одбора дневни ред, како би сви дошли спреми да о том решавамо. Држим, да би се на овај начин много више постигло у општинским пословима.

Председник. Што се тиче овога предлога господе одборника, држим, да је са свим уместан и то за предмете, које ја предлажем, али предмете, које ми државне власти подносе и за које траже морамо дмах, да изнесем пред одбор.

Марко Велизарић. Ја мислим, да од вас зависи, кад ћете да савете одбор, а кад је тако, онда треба, да нас

бар за 3 дана раније известите, како би се могли посаветовати о предметима, који су на дневном реду.

Председник. Ја, господо, мислим, да је довољно два дана да вас пре седнице позовем. То је баш доста времена, да се сваки предмет, који је на дневном реду, истина; у осталом одбор може сваки предмет о коме није довољно обавештен, да остави за другу седницу ја немам права, да вас натерам, да ви решите неку ствар пре но што је довољно упознате и испитате. Мислим, да је довољно да седницу сазивам два дана раније (Чује се: довољно).

Обичај је, да се пре почетка рада прочита протокол прошлог састанка, па, ако је тачан, онда га одборници потпишу. Протокол је, господо, са свим кратак, а сви говори г.г. одборника налазе се опширно и тачно записани у стенографским белешкама.

Молим вас, чујте протокол прошлог састанка нашег.

Секретар прочита протокол од 15 Марта 1888 г.

Председник. Има ли ко од г.г. старих одборника шта да примети. („Нема“).

Молим вас, господо овде стоји на дневном реду акт Управе Вароши Београда, којим тражи, да се наши ноћни стражари, који седе у тако званој „текији“, иселе из ње и да им општина нађе други стан. Општина је више година уживала тај стан бесплатно, али је сад потребан држави са жандарме. Ја сам, господо, покушао, да спасем општину од овога новог терета. Управа тражи, да јој још вечерас одговорим. Ја не могу сам да донесем решење, као што управа мисли, док не питам одбор и док он то не реши.

Ми плаћамо те патролције, али им држава даје стан. Но сад, кад су држави потребни ти станови ми их морамо одмах иселити а ово је последња или претпоследња партија, која је становала у државним зградама.

Овде се тражи безусловно, да ми морамо да их иселимо од првог Маја и морамо о томе, да им дамо решење још вечерас. Ја мислим, да се избере једна комисија из ваше средине, која ће наћи потребне станове а потребну суму за то да дамо из партије буџета за непредвиђене трошкове.

Милан Банковић. Молим вас, г. председниче, да ми кажете: колико имамо ватрогасаца и не би ли се могле у тој истој кући сместити и патролције?

Председник. Ватрогасаца има око 20. У тој је кући сад и инжењерско одељење, по што је његове локале сад заузела пореска комисија. Но ипак у тој сали не ће моћи стати ни 30—33 патролција. За то вас ја молим, да одредите комисију, која ће наћи стан.

Милан Банковић. Да ли би могла бар половива тамо да се смести?

Председник. Тешко да би могло да буде. За то вас, господо, молим, одредите 3 или 4 члана из ваше средине, који ће се за то побринути. Ми, морамо још вечерас одговорити Управи по овој ствари, по што од ње министар Војни тражи одмах одговор.

Петар Видаковић. Приликом установе тих ноћних стражара да ли је држава примила какву обавезу на себе? и да ли у општини врше ти стражари какву дужност.

Председник. То је ствар, која се одавна повлачи. Ми сада имамо 100 стражара, од којих нам стоје на располо-

жењу 12. До сад им је држава давала стан а сад се тражи од нас, да им ми нађемо стан.

П. Видаковић. Да ли има какве погодбе о томе, да ће нам држава дати стан?

Председник. Ја позитивно не знам, али држим, да нема.

П. Видаковић. Ја држим, да то треба наћи, па тек онда да решимо ову ствар.

Председник. Ја мислим, да би било узалуд да се око тога боримо, јер не ћемо успети кад су ваши претходници решили, да то тако буде, онда би требало и ви да то примите.

Господо, ваља вам знати, да држава да је оружје тим стражарима а до сад им је давала и стан; а сад, кад су њој ти станови потребни за жандарме, за које она плаћа кирију приватним, онда је са свим природно, што она тражи, да ми патролдије иселимо.

М. Велизарић. Ми онда немамо шта ту да решавамо. Та је кућа државна, она је одказује, ми сад морамо, да тражимо другу кућу.

К. Црногорац. По што је г. председник објаснио оно, што се у акту излаже, то би ја молио да се тај акт прочита и према томе ћемо знати шта се од нас тражи.

Секретар прочита акт.

Председник. Ја сам, господо, био лично код г. управника али никако нисам могао успети. Имамо о томе још један акт.

Секретар прочита.

Председник. Дакле ми морамо још вечерас а најдаље до сутра одговорити.

Свет. Карапешкић. И ја се слажем с вама у томе, да се одреди једна комисија, којој ће се ставити у дужност да испита: има ли какве погодбе између општине и државе односно станова а ако тога нема онда, ако је могуће као што г. Банковић каже, да се сместе у општинску зграду.

К. Главинић. У главноме и ја сам хтео оно иста да кажем што и г. Карапешкић. О томе да ли ћемо одговорити да примамо овај акт или не, о томе не можемо ни да разговарамо. Они ће да истерају стражаре на улицу.

Држим, да је предлог г. Карапешкића уместан и да га треба усвојити.

Милан Мостић. Патролдије — ноћни стражари, — установа су колико је мени познато, наше општине, Кад су ти људи чувари ноћни за варош Београд, онда је без сумње општина имала неких разлога, што је ту установу увела. Кад та околност стоји, онда ће се у много ранијим решењима у архиви општинској наћи све побуде, које су руководиле тадањи одбор општински, да ту установу уведу. У колико се сећам и памтим, први пут су уведени ти чувари, око бомбардовања пре или после.

У то доба, многи од г.г. одборника сећаће се тога, један крај вароши, из кога су се Турци иселили, остао је празан. Тада је општина у споразуму с управом Вар. Београда правила разна располагања с тим зградама, од којих су многе употребљене за општинску послугу, и од тада је остало без икаквог утврђеног уговора, да наше општинске патролдије у погледу стана издржава држава. То је све лепо, ми не можемо с правом зактевати да то држава

и даље чини. Ми треба сад да кажемо држави: благодаримо, што си и то учинила.

Ми не стојимо на земљишту права — ми немамо права. Држава је у праву и она нам може отказати, као што је већ и учинила. Оно, што је чинила, чинила је из добре воље.

Према томе наша дебата треба, да се сведе само на то: да се изнађе начин, којим би се, све, што се о установи патролдија зна, изнесе пред нас на решење а претходно да председништво нађе привремени стан тим људима, док се не регулише питање: како ће ова установа остати.

Председник. Ја сам благодаран г. Мостићу, што нам је изнео овако лепо своје мишљење о овој ствари.

Ја мислим, да хармонија између нас и државне власти ни у колико не треба, да се ремети. Дакле, ја вас молим, да ми одговоримо државној власти: да ће се патролдије иселити. Већ је крајње време, да им одговоримо, јер они траже, да им се одговори најдаље до ујутру.

Ми свакако можемо тражити, у колико имамо разлога, да збацимо с наших леђа. Разлог је г. Мостићев врло уместан.

Ово је, господо, последња трећина стражара, којој ми морамо наћи стан о нашем трошку јер оне две трећине, као што сам казао, већ имају станове од општине.

Мислим, господо, да треба да ми дате могућности, да покажем, да смо према државној власти учтиви.

А немам ништа против тога, да видимо како је пре тога текла ствар.

(Наставиће се)

ОПШТИНСКИ ЗБОР.

Београд 13. Марта 1888.

Збор је отворен тачно у 8 часова, а чим се — у 8 и по — искупио потребан број способних бирача, председник општине г. Живко Карабиберић, као председник општинскога збора по 19. чл. закона, позвао је искупљене бираче те су они из своје средине изабрали г.г. Светозара Карапешкића и Петра Видаковића, трговце, за чланове бирачкога одбора, поред г.г. Аце Богатинчевића и Самуила Пиаде, које је општински одбор одредио (1. тачка 21. чл. закона — одлука АБр. 114.)

Одмах је за тим председник збора са члановима бирачкога одбора заузео место за бирачким столом, и по што је за деловођу збора одређен деловођ општине Спасо Хаџи—Ристић а за бележење гласова придодат му потребан број општинских чиновника — председник збора позвао је искупљене бираче да приступе гласању ради избора 19 одборника и 14. заменика. Гласање је започето у 9 часова и 40 минута и трајало до 12 часова у подне, а за тим је продужено од 2—5 час. по подне, како наређује поменути члан закона. Тачно у 5 час. затворена је капија на општинској кући, да не би и после тога, законом одређенога доба за гласање, долазили бирачи са стране на зборно место (5-та тачка 21. члана), а од свију који су до тога часа били дошли и затекли се при затварању капије у општинској кући, а при том имали право гласа на данашњем збору, примљен је глас.

Сваки је бирач гласао лично, но од оних који по 16-ом члану закона, нису имали право гласа на данашњем збору, није ни приман глас. —

Гласање је текло мирно и у потпуноме реду.

По азбучним списковима имало је права гласа на данашњем збору свега 1895 а од тога броја дошло је и гласало 212 грађана.

Према броју бирача, који су имали право гласа, на збор дошли и гласали, савршену већину преставља број 107 (9-та тачка 21 чл. оп. зак.)

Бирачи су истакли на данашњем збору 111 кандидата за одборнике, и то:

Јакова Бајлони са 183, Косту Д. Главинића са 182, Светозара Милојевића са 170, Мијаила Кр. Ђорђевића са 170, Милутина Марковића са 164, Николу Вулковића са 153, Милана Банковића са 153, Милана Ж. Маринковића са 152, Светозара Карапеша са 151, Тодора Михајловића са 149, Ђорђа Новаковића са 143, Манојла Клидиса са 142, Димитрија М. Ђорђевића са 141, Зарију К. Поповића са 138, Гргура Миленковића са 138, Миливоја Јосимовића са 138, Петра Видаковића са 128, Милана Мостића са 128, Марка Велизарића са 128, Јована Кремновића са 56, Петра Рашића са 45, Мијаила Павловића са 41, Спасоја Стевановића са 40 гласова и т. д.

За замене истакнуто је свега 95 кандидата, и то:

Никола П. Михајловић са 151, Станко Петровић са 149, Милорад Јанковић са 147, Димитрије Т. Вељковић са 145, Глиша Јосиповић са 144, Раденко Драговић са 142, Јован Илић са 142, Настас Аретић са 142, Стеван Чупић са 142, Светозар Ботурић са 136, Хајм Д. Азриел са 130, Никола Поповић са 130, Коста Петровић са 128, Танасије Ђ. Наумовић са 128, Пера Јовановић са 54, Рака Миленковић са 45, Милан А. Павловић са 42, Тодор Михајловић са 41, Пера Манојловић са 33 гласа и т. д.

Према овоме резултату гласања, бирачки одбор

Оглашава:

да су на данашњем збору савршеном већином изабрани

а) за одборнике:

Јаков Бајлони, Коста Д. Главинић, Светозар Милојевић, Михаило Кр. Ђорђевић, Милутин Ј. Марковић, Никола Вулковић, Милан Банковић, Милан Ж. Маринковић, Светозар Карапеша, Тодор Михајловић, Ђорђе Новаковић, Манојло Клидис, Димитрије М. Ђорђевић, Захарија К. Поповић, Гргур Миленковић, Миливоје Јосимовић, Петар Д. Видаковић, Милан Мостић, Марко Велизарић;

б) за замене:

Никола П. Михајловић, Станко Петровић, Милорад Јанковић, Димитрије Т. Вељковић, Глиша Јосиповић, Раденко Драговић, Јован Илић, Настас Кретић, Стеван Чупић, Светозар Ботурић, Хајм Д. Азриел, Никола Поповић, Коста Петровић и Танасије Ђ. Наумовић.

Али по што г.г. Манојло Клидис и Стеван Чупић нису испунили услове тачке 5-те, чл. 16. општинскога закона — то они не могу бити одборници, и њихов избор по члану 52-ом општ. закона не важећи је.

Бирачки одбор није могао свршити пребројавање и свођење гласача на сам дан избора, за то је тај посао продужен и свршен 14. ов. мес.

На завршетку рада, бирачки одбор решио је и то: да се за попуњење једног одборничког и једног одборничког заменичког упражњеног места у одбору (место госп. Манојла Клидиса и Стевана Чупића) не сазива нарочити збор одмах, него да се та места поуне на првом идућем збору, кад одступи полов на старијих одборника.

14. Марта 1888 г.

Београд

ПРЕДСЕДНИК ЗБОРА

Ж. Карабиеровић с. р.

ДЕЛОВОЋ

Сп. Х. Ристић-Шокорац с. р.

ЧЛАНОВИ БИРАЧКОГ ОДБОРА

Алекса Богатичевић с. р. Самуил Шидае с. р. Светозар Карапеша с. р. Петар Д. Видаковић с. р.

ГЛАС ИЗ УНУТРАШЊОСТИ

Општинска статистика

Пожега 15 Марта 1888 год.

Читајући записнике рада одбора општине београдске, који се у овом листу штатпају, наилазио сам на питања важна не само за Београд, него и за многа места у унутрашњости.

Али ни једно од тих не заслужује толико интересовања и пажње, колико питање о установљењу статистичког одељења при општини београдској.

Статистика је код нас врло слаба. Ко хоће да пише какву расправу од важности, да доказује фактичким цифрама, мора прикупљати, пабирчити статистичке податке са стране растурене по разним списима и новинама. Код нас врло мало, и то у одломцима, има статистичких података.

Показала се одавна потреба: да се статистички податци у мало опширној форми и у целину прибирају; те је зато држава установила статистичко одељење. Али и то статистичко одељење не показује успех онакав каквом смо се надали, или се то мени тако чини, зато, што још резултате није публиковало.

Баш у садање време кад се живо расправљају разна питања, уз која треба цифрама доказивати, у времену кад је статистика неопходно потребна, ми немамо пред собом статистичких података. Али ће се ваљда прионути на томе, те ће се учинити то, што би требало, а то је: да се статистички податци бар годишње штампају.

Општина београдска, тиме што је за себе установила одељак за статистику, учинила је једно похвално дело, од кога ћемо сви имати користи, јер ће статистички податци који се буду прикупљали у Београду помоћи многим умним радницима у расправљању и решавању многих економских па и научних питања.

Само са гледишта тога што је Београд највећа варош у Србији и што се ту концентришу сви радови — општина београдска требала је установити статистичко одељење. Она је сем тога требала то учинити и с тога, да даде примера и осталим општинама, и да опомене надлежне, те да учине корак за уређење статистике.

Но и ако је врло велика добит за нашу статистику ово дело општине београдске, опет ће наша статистика

остати да храма, ако се на њу не обрати онаква пажња каква треба и какву статистика заслужује.

Ми држимо да би надлежни министар најбоље учинио, кад би издао наредбу полицијским властима, да ове по свима гранама и струкама прибирају статистичке податке од *општина*, на шаљу статистичком одељењу, да ово уреди и доведе у целину.

Општине би могле врло лако, и готово као узгреј, ове податке прикупљати, само би статистичко одељење (уз министарство) требало прописати, формуларе и дати унутрство како ће се ти податци прикупљати.

Како је то лепо кад ми имамо *опсерваторију*, а како би још лепше било, кад би свака општина бележила метеоролошке појаве... Па како би то лепо било кад би из целе земље имали по свима струкама и свима гранама статистичке податке...

Ја сам убеђен да би од ове општинске ститистике могло бити користи, и тек кад би се тако уредило, онда би и статистичко одељење при министарству вајдило, а овако готово ништа.

Л.

НАЗНАЊЕ

Правила о *псетарини*, која је утврдила и Управа вароши Београда, ступиће у важност од 1. Априла ове године.

Према томе сви они који држе пашчад треба да тога дана да се пријаве општинскоме суду, да плате прописану таксу и добију марку, коју свако *псето* мора увек олитар да носи.

После овога рока, почеће хватање оне пашчади која нема марке и по томе која се не чува.

Такса је прописана ова: за *псето* ма какве расе 3 а за кују 6. динара.

По чл. 6-ом правила они који не буду узели марке за *псето*, које чувају, казниће се шестогубом таксом.

Из управне седнице општинског суда 17. Марта 1888. г. ЛМ 47.

ПСЕТАРИНА

Да би грађанство што боље упознало одредбе, доносимо по ново:

ПРАВИЛА

псетарине Вароши Београда.

Члан 1. Да би се спречило намножавање *паса* које нико не чува, и тиме избегле опасности што иначе прете, општине је *дужност*: утамањивање *паса* без *госе*, а *право*: наплаћивања таксе за марке, које мора да има и о литар увек да носи свако *псето* које се чува.

Члан 2. Утамањивање *паса* општина ставља у дужност *закупцу* права на испрањивање *нужника* и *помијара* на начин и по такси уговора. А ако у хватању *паса* буде *нимарљив* или противно овим правилима, у колико се она њега тичу, буде *поступао*, казни ће се за сваки случај са 12 динара.

Члан 3. За марку *плаћа* општини *сопственик* *псета*: за *пашче* ма какве расе 3 за кују 6 динара. — Тога ради чим ко набави какво *псето*, *дужан* је одмах пријавити га општинској власти (*одређеноме званичнику* у општинској кући) који му по наплати таксе одмах издаје *жиг*, пошто овај *добиве* број под којим је *псето* у књигу заведено (*с назначењем* и имена онога *чије* је. — Кад се пак која куја *општени*, *газда њезин дужан* је најдаље за 2 недеље дана *штенце* убити и *побацати*; у противном случају мора се пријавити и платити за њих *половину* таксе која вреди за годину дана.

На захтев *приватних*, *стрвинар* је *дужан* примити *штенце* да их утамањени, пошто му се за свако поједино плати по 0.05 пара дин. таксе.

Члан 4. Ако и чим се догоди да *псето* марку изгуби, одмах се мора пријавити по ново да учини и друга марка узме, по у овоме случају *плаћа* се само половина прописане таксе.

Члан 5. Ни једно *псето*, које има марку, *стрвинари* не смеју да хватају, зато је *нужно* и свако *псето* које има *госу* мора *непрестанце* о литар да носи *прикачену* марку, како би се увек видела. Марка носи овај знак: **О.В.Б.** и број под којим је *псето* у књигу заведено.

Члан 6. Ко се ухвати да злоупотребљује *право* општине *кривично* ће бити одговоран, а ако се на *псету* ухвати *лажна* марка, *госа* ће се казнити *четворогубом* таксом и *псето* убити. Ко пак своје *псето* не пријави и марку не узме, казниће се *6-тогубом* таксом.

Члан 7. Чија се куја *нађе* да *скиће* по *сокацима* а *раскуцала* се је, тај се казни са 10 дин.

Чл. 8. Сукобе између *имаоца* *псета* и општине, односно *званичника* који *рукује* маркама, *расправља* један општ. судија. Жалбе се подносе *председништву* општине.

Члан 9. Ова правила и свака њихова допуна или измена, као и споредне наредбе по њима, саопштавају се преко општинских новина, за то се *незнањем* нико не може извињавати.

Члан 10. Од дана *обзнане* ових правила, када она ступају у важност, па за месец дана, *дужан* је сваки грађанин пријавити свог *пса* да марку *добиве*, или га предати *стрвинару* који ће га убити а општина ће му платити 0.40 дин. пар.

Од стране Суда општине вароши Београда; из управне седнице 20. Новембра 1887. год. Београд (СБр. 11340) ЛБр. 180.

НАРЕДБА

Суд ово општински наређује свима клачима који кољу јаганце за јавну продају да од 1. Априла ове године, морају клати у општинској кланици а никако по дућанима и авлијама.

Који се год ухвати да против овој наредби ради, казниће се према закону о неуредностима и непослушностима.

Из Суда општине вароши Београда 30. Марта 1888 г. ЛБр. 49.

ОБЈАВА

Према члану 5-ом закона о чувању пољског имања општински је Одбор одредио, следеће казне за потрице, и то:

а) код стрљних жита и мивада за погажени један квадратни метар 0·10 дин.

б) код кукуруза за један струк 0·01 дин.

в) код винограда за један упропашћени чокот 0·40 динара.

г) код бабите квадратни метар 0·20 дин.

д) код воћњака, пашњака и браника, од квадратног метра 0·10 дин.

Ово се јавља грађанству ради знања.

Од стране општине вароши Београда 1-ог априла 1888 год. АБр. 117.

Суд ово општински обзнањује свакоме, да је за продају јагањаца одређена Марвена пијаца и да ће се почев од 1. Априла наплаћивати од свију пиљара, шпекуланата или сељака који стоку овако купују па је на комад продају, за општину аренда по 1. динар за сваки продати комад па ма где они продају вршили а тако исто и сви печењари и кувари дужни су да се Суду јаве и прописну таксу плате. Који се год ухвати да противно уради казниће се као кријумчар.

Напротив, трговци или сељаци, који стоку чопором на пијацу дотерују, па исту на комад продају, неће плаћати никакву таксу.

Од стране Суда општинског 30. Марта 1888. год. АБр. 200.

НАРОДНА БАНКА

Привилегована Народна Банка Краљевине Србије одредила је интересе од 1 Априла ове године до даљег закључка:

I.

- а). за есконт меница у сребру . . . 6⁰/₁₀
б). за зајам на залог у сребру . . . 6¹/₂ ⁰/₁₀

II.

- а). за есконт меница у злату . . . 8⁰/₁₀
б). за зајам на залог у злату . . . 8¹/₂ ⁰/₁₀

Управа Народне Банке известила је све новчане заводе у земљи, да је Народна Банка смањила интересну стопу за есконтваше меница у сребру од 6¹/₂ ⁰/₁₀ на 6 од сто годишње, и да ће све доде, догод се ова општа интересна стопа од 6 од сто год. која важи од 1-ог Априла о. г. не измени, даваги зајмове повчаним заводима и есконтвати им менице из њихових портфеља са 1 од сто јевтиније, а то је по 5 од сто годишње.

Том приликом Управа Нар. Банке изјавила је новчаним заводима унутрашњости своју наду да ће се и они постараги, да по примеру Народне Банке и према њиховим приликама смање интересну стопу, те да што јевтиним капиталом допринесу што јачом и успешнијем развитку трговине, радиности и саобраћаја у њиховој околини што и јесте главна цел свију новчаних завода.

ПОЗИВ

на

ПАРИСКУ СВЕТСКУ ИЗЛОЖБУ

I.

ИЗ ПРОСВЕТНЕ И УМЕТНИЧКЕ СТРУКЕ.

1. Планови и модели од наших основних школа.
2. Планви модели и описи учила у нашим основним школама.
3. Школске књиге за основне школе.
4. Прописно уређена школска књижица, са збирком биљака и минерала за школску потребу.
5. Спомоћна средства за дечији рад као: уртанке, вучбанке, прописи и т. д.
6. Планови и модели средњих просветних завода.
7. Учила (у плановима и моделима) за средње школе.
8. Књиге школске и спомоћна средства за средње школе.
9. Бачки радови из наших реалака.
10. Планови и модели наших просветних завода.
11. Збирка учила и школских књига виших школа.
12. Програми, наставни планови и правила о уређењу и унутрашњем реду свију просветних завода.
13. Штампарски радови.
14. Дела појединих књижевника наших; новине; повремени списи наших друштва и приватних издавача.
15. Планови од мостова, вијадуката, станица и других вештачких грађевина на пшхој железници.
16. Карте топографске за наставне, војене и културне цели.

17. Карте за научне и специјално стручне цели, као: карте геолошке, етнографске, историјске, географске и т. п.
 18. Живописни радови.
 19. Скулпторски радови.
 20. Планови од наших црква, извршени и пројектовани
 21. Снимања наших старих архитектонских споменика.
 22. Планови од новијих монументалних грађевина.
 23. Литографски, хромофотографски, фотофотографски и ксилографски радови.

II.

из занатске, индустријске и пиротехничке производње.

1. Обичан и фини дрвени намештај.

Једно канабе, 4 столице 2 фотеље, постављено сељачком тканином (кецељама).

2. Тапетареки и декоратерски предмети.

Потпун намештај за једну собу постављен са сељачком тканином (кецељама).

Креветске ствари: јоргани, чаршави, јастуци и т. д.
 Јастуци чулавци и пиротски; ирами; шаренице ит. д.

3. Грнчарство.

Крчази, бардаци, танири, ђасе, ђупови, чираци, лонци разни, плоске, препуље и т. д.

Цигље за прављење фуруна.
 (Од сваке сорте по 5 комада).

4. Ђилими, теписи и друге ствари за намештај.

Разни ђилими пиротски и други. Чулавци. Разне простирке за целу собу и испред канабе. Разне ствари за намештај, вунене, памучне, свилене и мешане. Разне везене ствари за намештај.

5. Ножарство.

Ножеви разни са канијом и без каније, са сарачлуком а нарочито о дугачком кајину.

Бритве.
 (Од сваке врсте израде по 5 комада).

6. Кујунџилук.

Златни и сребрни накити, кандила, путири и друге црквене ствари.

Рамови, послужавници и друга посуђа.

7. Сарачлук и четкарство.

Обиче сарачке ствари: јанџици, чантре, силиви: ит. д.
 Четке.

(Од сваке мустре по 5 комада.)

(наставиће се)

ПРИВИЛЕГОВАНА НАРОДНА БАНКА
 КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

ПРЕГЛЕД СТАЊЕ НА ДАН 31. МАРТА 1888.

	ИМАОВИНА	ДУГ	Сравњење са прошлим стањем
Главница		20,000.000.—	
Акција	20,000.000.—		
Привремене акције		10.000.000.—	
Акционари	7,500.250.—		
Банкноте у течају у злату 165.750.—		10,057.090.—	6.150.—
" " " " сребру } привремене 4,658.590.—			— 101.490.—
" " " " " } сталне 5,232.750.—			+ 455.580.—
Благајна у звечењем новцу у злату 1.501.116 17	4,868.185 23		— 105.670 43
" " " " " сребру 3,223.495 38			+ 64.696 38
Стр. вредности и салда стр. кореспондената 143.573 68			— 9.248 33
Лисница у злату 1,082.868 22	3,621.356 35		— 57.671 12
" " сребру 2,538.488 13			— 101.305 54
Зјмови на државне обвезнице у злату 2,368.861.—	3,291.456.—		— —.—
" " " " " сребру 922.595.—			+ 383.275.—
Текући рачуни у Београду	1,232.760 56		+ 47.236 19
Менице за наплату	6.181 29		— 2.545.22
Кауције	149.755.—		
Полагачи кауција		149.755.—	
Оставе прсте	13.300.—		
Остављачи простих остава		13.300.—	
Оставе по текућим рачунима	1.545.420 17		
Остављачи по " "		1.545.420 17	
Резервни фонд		20.840 18	
Вредности резервног фонда	3.940 18		
Положене акције српске Народне Банке	128.625.—		
Полагачи акција " " " "		128.625.—	
Разни рачуни	45.905 48		+ 6.000
	42,407.135 26	42,407.135 26	

НЕСЛУЖБЕНИ ДЕО

КАРАКТЕР

(по Смајлсу)

IX.

Дружба у браку.

Доброта, а не лепота, женака освојиће срце моје.

Шекспир

Мужу пристоји мудрост, а жени нежност.

Џорџ Херберт.

Да је бог хтео да жена буде госа човеку, он би ју створио из његове главе; да је хтео да му она буде роб, он би ју саградио од његових ногу; али, по што је он хтео да она буде њему равна друг, то ју је он извадио из ребра, и недра, његова!

Свети Августин.

(Наставак)

Ми смо већ говорили о утицају жене на карактер мужевљи. И доиста, мало има људи кадрих да се бране од нижих црта у женску карактеру. Ако, на прилику, жена не подупире и не негује у човеку оно што је у природи његовој и најузвишеније, она ће га брзо довести на свој ниво. Жена је у стању да поправи најгоре, али и да поквари најбоље људе. Пример за ово имамо у животу нашег писца „Хаџилука“ Бувјана. Овај неуредник имао је срећу да се, у раној младости, ожени једном младом из добре куће. И она је та за коју знамо --- а и он сам признаје — да га је на прави пут извела. Да богме, да је она ту победу извојеваба пролазећи кроз најтежа изкушења, делећи и ону сиротињу кад у кући није било ни једна залогачаја за двоја уста. На против. Ричард Бакстер, свештеник *non conformista*, био је већ далеко зашао у године кад је наишао на ону дивну жену која после би његове друга. Лично, он је бо и сувише заћат својим духовничким послом, да је могао наћи времена да се женама удвара; и он се као оно Калвин, оженио, колико из љубави толико и из рачуна. Госпођица Чарлтон била је она наследница на коју је његов избор пао; али, да се неби помислило да је он њу „узео за паре“, Бакстер се с њоме напред и чо овако погоди: прво, „да она уступи главни део свог имања својим рођацима“, и да он ништа не добије што је пре венчања њено било; друго, да она тако уреди своје ствари како не би никад долазило до парнице; и треће, да она не очекује од њега поклон оног времена које њему треба за његове духовне послове. Пошто младе

пристане и на оваке услове, венчање се обави, а сма живот брачни покаже као сретан. „Деветнајест година“ — пише он — живели смо ми у најлепшој слози и љубави, свесни и сретни у црпљењу користи из такве узајамности“. Међу тим живот овога проповедника био је буран и трудан. Њега су гонили с једног краја земље на други, тако, да му годинама нису дали нигде станка ни одмора. „Жене — примећује он — фино у својој књизи — не маре обично за мужеве оваке среће, али моја жена, без једне речи, све то поднесе.“ У шестој години брачна живота, њега изведу пред суд у Братфорду, што је држао некакав скуп у Актону, и осуде га на заточење. Но ту му се придружи и жена која га је нежно пазила за сво време тешка робовања. „Никада — вели он — није она према мени љубазнија била, но што беше у мојој тавници. Она чак није дала да за милост молим“....

И племенитом грофу Цинцендорфу пала је била у део овако благородна једна жена. „Ја се исповедам — вели он — после двадесетчетиригодишњег брачног ми искуства, и питам се: ко би ме други тако лепо, тако дуго, и нежно по свету пратио, и ко би ме тако мудро пред светом заступио? као што је моја верна љуба!.. Та она је ишла за мном и по мору и по суву, и у ватру и у воду. Она ме је у најстрашнијим тренуцима држала и са исправљеном главом кураж ми диктирала; она је најтеже путове и хаџилуке, и то не сама издржала, него и за њих снаге зајмила! Под небом није било ни ваљда могло бити — душе која би ме хтела и умела боље разумети, срдачније подупрети и стварније усрећити“.....

А шта да кажемо о славној друзи славнога нам Ливингстона у опасним дубинама дивље Африке? Јест, Ливингстон је на томе јуначкоме путу много муку и невољу отрпио, али губитак оне благородне жене, био је за њ сам удар над ударима! „Срце је мени из груди извађено — пише он са обала Замбезе. Свака друга несрећа могла је у мени само нове одваге пробудити, али овај потез жалосне судбине мора да ме сломије.... Зар само три месеца заједно после четири године растанка?.... Та ја сам њу само из љубави узео. и ш њом само у љубави живео. Што сам ју више познавао, све сам ју више ценио, јер је она била и друга, и жена и мајка — најбоља! Ја ћу још моју дужност чинити, и пут наставити, али веруј, пријатељу, да ја то чиним под небом помрчаним“.....

(наставиће се)